

Nyári gyakorlat a Fachhochschule OOW Nemzetközi Képzési Ügyek Központjában, az AKA-n

Előkészületek

2008. február 29-én jöttem Németországba, Wilhelmshaven-be a kötelező gyakorlatom eltöltésére, mely 3 hónapot vett igénybe. Mielőtt ide jöttem volna, szétnéztem repülőgép járatok, vasutak és buszjáratok területén, hogy számomra melyik lenne a legkedvezőbb. A vonat vesztett, árban igencsak magas volt, ráadásul többször is át kellett volna szállni. A Ryanair légitársaság - melyet Nagy Veronika is említett a beszámolójában – nagyon jó áron volt, de a poggyászra vonatkozó súlykorlátok miatt ezt is elvettem. Végül is a busz mellett adtam le voksomat. Itt ugyanis több csomagot vihettem magammal, mint a többi szoba jöhető járművön, és a retúrjegy is a többi árának a felébe került. Így azonban 16 óra volt az út. A Student Agency buszával utaztam végül is.

Érkezés

A busszal Hannoverbe érkeztem meg Hannoverbe, ahol már vártak rám. Teszem hozzá, ha valakit nem várnak, az mehet egyenesen Bremen-be is, onnan pedig vonattal tovább Wilhelmshaven-be Oldenburgi átszállással. Hannoverből pár nap után indultam tovább én is Wilhelmshaven-be. Amikor jegyvásárlásra került a sor, Niedersachsen ticket-et kértem célállomásomig, így csupán 21 € volt a jegy, a szokásos 39 € helyett – a vonat menetrendet a www.db.de honlapon lehet megnézni –. Viszont még ezt is ki lehet kerülni a Semesterticket időben történő megvásárlásával. Amennyiben még a kiutazás előtt átutaljuk a kinti főiskolának a pénzt – kb. 130 € fél évre –, annak megérkezésekor, ha kérjük, postázzák a Semesterticket-et. Ezzel már ingyenes a vonat. Én mivel későn is utaltam, és mivel a kinti iskola is rossz számlaszámot adott meg – 1. nap derült ki, amikor bementem, hogy átvegyem a bérletet, hogy egy szám el volt ütve, de azért megérkezett később – egy héttel később jutottam csak hozzá.

Környezethez való alkalmazkodás

Az első héten gyalog jártam be a munkahelyemre. Első nap csak azért tettem meg a távot gyalog, mert elvitettem 2 buszmegállót is, pedig a kapott térképepről néztem az útvonalat és a megállókat is. A második naptól pedig azért, mert egy élmény volt keresztül menni a város parkján, aminek fantasztikus állatvilága van. Viszont amikortól már megkaptam a bérletem már busszal jártam, mert lusta voltam a 45 perc sétához, csak az iskolába. Szállásom ugyanis ennyire volt a Főiskolától gyalog

és csak 15 percre busszal. A pályaudvartól pedig 25 percre gyalog, és 10 percre busszal.

Én nem vettem biciklit, mert úgy gondoltam, 3 hónapra nem kell, és ha már megvettem a Semesterticketet, már használjam ki. Mert az ottani buszokra is ingyen szállhattam fel vele. Egyébként a buszjegy ára 1,70 €, melyet az első lyukasztástól számítva 1 órán belül még egyszer fel lehet használni.

Szállást a CVJM-ben kaptam. Egy igen jó tanács a kiutazóknak, hogy kiutazás előtt, ha kaptok más szállási lehetőséget, egy pillanatra se gondolkozzatok rajta! Mindenhol jobb annál. Nekem 2 hónapomba telt – a 3-ból –, hogy egy kicsit magaménak érezzem. Ott nem törődnek a lakájossággal. Ágyneműm, paplanom és párnám is csak azért lett, mert a kinti főiskolán, az AKA-ban megszervezték nekem. Egyébként először nekem is más szállást ajánlottak fel, csak mire meggondoltam, már ki is vették. Ráadásul, aki csupán 3 hónapra megy ki, mint én, nincs túl sok választása, mert minimum 6 hónapra szokták kiadni a szobákat. Ami viszont jelentősen megkönnyítette a dolgom, de a pénztárcámat nem, az a szálláson található 2 mosógép és 3 szárító, melyet ingyen lehetett használni. Eleinte bajban voltam, mert mindig benne hagyták a már kimosott ruhákat a gépben, és volt, hogy 2 napig ugyanazok a ruhák voltak benne. Egy kis ügyeskedéssel, félrenézéssel azonban meg lehet oldani, hogy kikerüljenek azok a ruhák onnan.

Munka az AKA-n (Nemzetközi Képzési Ügyek Központja)

Már az 1. napon nyilvánvalóvá vált, hogy meg kell tanulnom németül. Az egyik munkatársam már akkor közölte velem, hogy mivel Németországban vagyunk, csak németül hajlandó velem kommunikálni – én csak angolul beszéltem addig –. Először azt hittem viccel. De amikor folyamatosan nem válaszolt a kérdéseimre, és nem beszélt hozzám, kezdtem érezni az ügy fontosságát. Egyik felettesem egyáltalán nem is beszélt angolul. Megértett, ha apróbb

dolgokat mondtam neki, de németül válaszolt. Többségük – a kolléganőim és főnökeim – azonban beszéltek angolul is. Igen érdekes volt ez a főnökök dolog. A lényeg, hogy aki az irodában megtalálható volt, mindenki adhat nekem munkát. Ennek azért örültem, mert elvégre azért mentem oda, hogy dolgozhassak. De német nyelvtudásom nemléte ellenére azért akadt munkám bőven. Eleinte a németül végzett munkáim furcsának tűntek, idővel azonban beleszoktam, és a németet is gyakorolhattam vele.

Munkaidőm feladataimmal volt arányban, reggel 9:30-tól délután 14:00-ig tartott. Néha azért tovább maradtam bent, ez a kapott feladat elvégzésétől függött. A kolléganőim egytől-egyig nagyon kedvesek voltak velem. A munkamorál pedig elképesztő a németeknél. A munkát mindig határidő előtt elvégzik, kényelmesen, jó hangulatban. Stressz nem igen tapasztalható. Ha kérdésem volt, mindig örömmel válaszoltak, segítettek. A 3 hónap alatt csak az első két hétben éreztem magam egy kicsit furcsán, de aztán beleszoktam a munkamenetbe, és németet is elkezdtem tanulni.

Niedersachsen-i városlátogatások

Minden egyes városnak ahová elvitt a vonat – Niedersachsen-en – belül, interneten néztem utána. A legérdekesebbeket és főként a nagyvárosokat néztem meg először, majd jöttek a kikötővárosok és szigetek, melyek azért mégsem vesznek el a városok látnivalói mögött.

1. Wilhelmshaven

Egy igazi kikötő- és tengerész város. Tele strandokkal és végig tengerparttal, ahonnan érdekes jelenség az apály-dagály váltakozása. Egy élmény ellátogatni a Tengerészeti Múzeumba, ahol hadihajókra és tengeralattjáróra is fel lehet menni, valamint tengerészeti öltözékeket, hajó maketteket, torpedókat lehet közelről megnézni összesen 4 €-ért (diákigazolvánnyal). A város ezen részén van még a déli strand és a Tengeri Múzeum is, ahova szintén érdemes elmenni. A város központja itt is a vonatállomás közvetlen közelében helyezkedik el. A sétáló utcája igen hosszú, tele üzletekkel, bankokkal és rengeteg emberrel. Ami viszont csak ezen a részen, ebben az utcában összpontosul. A város többi részére a csend jellemző inkább és csak itt-ott találni járókelőket. A városban 3 olcsó bevásárló központ van, ilyenek a Combi, az Aldi és a Lidl. Itt érdekesebb beszerezni az élelmet, de ezek közül is én a Combi-t ajánlom, mert nagyobb választékban árul mindenfélét.

2. Cuxhaven

Kétszer is jártunk ott, mert egy nap alatt nem tudtuk végigjárni, illetve a 3 órás út oda és vissza is jócskán lerövidítette a napot. Első nap a kikötőt jártuk végig, ahonnan délelőtt 11:00-kor indult az utolsó hajó Helgolandra, ahova én is szerettem volna menni, csak hogy mindig lekéstük az indulást. De azért elmentünk egy kisebb hajó körútra. Második nap kilátogattunk a strandra, ami kikötővároshoz illően hatalmas területen fekszik. Érdekes még itt végigmenni a sétálóutcán, valamint a 107-es busszal körbeutazni a városon, mivel a házakat ott német stílusban építették fel.

3. Bremen

Aki hallott már „A brémai muzsikusok”-ról, az már félig ismeri is Bremen-t. Rengeteg látnivaló van itt. Az egész város és a brémai muzsikusok története azon alapul, hogy régen akik igazi, elismert zenészek akartak lenni, elmentek szerencsét próbálni Brémába. Számos

szobor utal ezekre a történetekre. Sőt a St. Péter Dómnál maguk a brémai muzsikások – mesefigurák – is megtalálhatóak. De itt van még a városháza is, ami minden városban gyönyörű, érdemes megnézni. Itt található többek között a Bröttcher straÙe, ami azért érdekes, mert az egész utca magántulajdonban van. Még régebben csupán néhány üzlet volt itt, melyeket egy személy felvásárolt, az üzleteket kiadta, és most szabadon járálhatunk egy magántulajdonban lévõ utcában. Ehhez közel található a Schnoor utcája. Érdekessége a szûk utca, és a rengeteg üzlet, illetve a régi építésû házak, melyeket a II. világháborúban nem bombáztak le, és így épen õrizte meg régies hangulatát. Itt van egy igen jó pub is, ahol mi jó minõségû csapolt Beck's sört ittunk. Merthogy ebben a városban található a híres Beck's sörgyára is. Még egy látványosságról szót kell még ejtenem, ez pedig a legmagasabb valaha Németországban mûködõ malom. A vonatállomáshoz közel van egy tó közepén, ami most már étteremként üzemel.

4. Hannover

Több hétvégét is töltöttem el itt, barátaim miatt. Ez idő alatt itt is megnéztem a városházát, ami talán itt volt a legszebb. Egy hatalmas tó mellett helyezkedik el, mint egy kastély, körbe parkkal, híddal, ahogy az kell. Ott tudtam azt is meg, hogy a város egy nagy lép, amit még régebben csapolt le Hitler, ami után a város közepére pedig csináltatott egy mesterséges tavat. Itt főleg hajózni, vitorlázni szoktak. Az itt található operaház is szép, de én mégis azt javaslom, hogy menjen el, aki teheti ahhoz a templomhoz, amit a

II. világháborúban romboltak le, és nem is építették újjá.

5. Hamburg

Ahol az Elba ered, ott található Hamburg. Ezért is olyan csodálatos város. Át lehet kelni az Elba alagúton, mely csak gyalogos forgalomnak van fenntartva. Itt találhatjuk meg Európa legnagyobb területén fekvő raktárvárosát is. Nekem ez a része tetszett meg leginkább a városnak. Hatalmas raktárépületek tornyosulnak ki a vízből (mint Velence), melyeket régebben raktáraknak használtak, ma már csak műemlék. Európa leghosszabb hídja is itt található meg, de a kikötőt sem szabad elszalasztani. Mi városnéző buszra szálltunk az eső

miatt, ami 12 € volt fejenként, de nem bántuk meg, egyrészt mert nem áztunk el, másrészt mert olyan helyekre jutottunk el, amikről nem írnak az interneten. Ilyen volt például a városnak azon része, ahol a hatalmas villákban csupán 1-1 család, de volt 1 kastélyszerűség is, ahol 2 ember élt összesen. Illetve a város másik utcájában a kisebb, de magyarországi

viszonylatban még mindig nagy háznak nyilvánul (2-3 emeletesek), melyek lakói nem keresnek kevesebbet havi 5.000 €-nál. Ezeken kívül még körbeutaztuk a városi nagy tavat is, ahol igen sokan vitorláztak, valamint elmentünk a Budapester Straße mellett is. Láttunk még egy lebombázott nagytemplom kiégett maradványát is, melyhez később vissza is mentünk gyalog. Szerencsénkre, ugyanis itt diákigazolványunkkal fejenként 3 €-ért felmehettünk lifttel a harangtorony tetejére – 74 m –, ahonnan csodás panoráma tárult elénk a városról.

6. Berlin

Utolsó városként látogattam el ide, ahová a munkahelyem segítségével jutottam el. Az iskolában tanuló külföldi hallgatókkal együtt mentünk el Berlinbe kerek 3 napra. Itt aztán

mindent megnézhattunk, nappal és este egyaránt láthattuk a várost. Megnéztük a Berliini falat, a Nép házát, aminek eléggé érdekes a története, illetve a Branderburgi kaput, amit láttunk nappal teljes egészében és este kivilágítva is. De ellátogattunk még a TV toronyba is, melynek borsos ára ellenére igen szép kilátásunk volt több mint 270 méter magasból. A napjainkat pedig egy-egy bárban fejeztük be. Aki Németországba látogat, érdemes Berlinbe is kiruccannia pár napra. Ha teheti, több mint 3 napra, hiszen nagyvárosról van szó, tele látnivalókkal.

Tóth Erika
BMF-KGK

2008. június 9.